

[Tommy Dinesen]

Jeg synes, at hr. Arne Melchior strammer den lidt. Det drejer sig fra CD's side ikke så meget om det, vi diskuterer, kan jeg forstå, men jeg har ærlig talt brugt meget tid og deltaget i mange møder for at gøre folk opmærksom på, at tiden med færgefart nok var ovre. Jeg har også brugt meget tid på i mit parti at få det til at sige ja til borede tog tunneler både under Storebælt og under Øresund. Vi er også begyndt at diskutere det om Femern. Da jeg blev indkaldt til det første protestmøde om Øresund, sagde jeg, at det var nok bedre at diskutere Femern, for dette løb var kørt.

Hr. Arne Melchior kan godt sige, at det bare er noget, vi gør, hver gang der er et eller andet, og det er sådan set lidt kedeligt. Jeg har også deltaget i mange møder, hvor nogle har sagt, at de ville have færger og ditten og datten, også andre grupper end SF, og jeg har sagt, at jeg troede, det var passé. Det, det drejer sig om, er ærlig talt, at vi kommer med, hvad angår trafikken i Europa og i Danmark. Det er det, jeg har prøvet at argumentere for, og det kan hr. Arne Melchior synes bare er det sædvanlige. Det kan godt ærgre mig, hr. Arne Melchior, men sådan er det nu engang.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Tak da til hr. Tommy Dinesen for den centring. Jeg nævnte kun hr. Tommy Dinesen i forbindelse med én folkebevægelse, men på begge sider af Storebælt var jeg da på sand grund, det vil hr. Tommy Dinesen vel ikke benægte. Mine mange bemærkninger om dette gik i øvrigt ikke på, at hr. Tommy Dinesen personlig eller SF's folketingsgruppe skulle være de værste demonstranter eller de mest professionelle. Jeg nævnte et helt andet navn og en helt anden bevægelse ved den lejlighed, og jeg er da glad for, at hr. Tommy Dinesen er blevet så realistisk i den senere tid. Jeg har for øvrigt altid følt en dejlig forståelse og trods visse uenigheder overensstemmelse med hr. Tommy Dinesen i måden at tackle problemerne på. Jeg er da glad for på givet foranledning at kunne sige dette atter en gang. Jeg tror, jeg har sagt det heroppefra tidligere.

I øvrigt er det da rigtigt, at færgefart – vi får da en del færgeruter mange år frem – har været en væsentlig del af dansk kulturmønster, vist har det da så, ligesom hestevognene har været.

Hr. Tommy Dinesen og jeg er altså enige om, at man altså ikke bare kan blive ved med det, ligesom man ikke kunne have Danmark som eneste bilfrit land, for så ville vi være blevet agterudkørt i konkurrencen for længe, længe siden.

Jeg er glad for hr. Tommy Dinesens erklæring om, hvor konstruktivt han ser på det; så er der altså kun nuanceforskelle imellem os, og det er altså så det, vi skal undersøge nærmere både ved dette projekt og ved kommende projekter. Det tager ikke noget fra den kritik imod de professionelle protestanter og grædekoner, som jeg var så fri at kalde dem, som opererer, hver gang der skal ske noget af den art.

Lone Dybkjær (RV):

Inden jeg direkte skal kommentere ændringsforslagene, skal jeg komme med et par almindelige betragtninger, som også giver en slags svar på ændringsforslagene.

Det Radikale Venstre mener, at inden man træffer beslutninger af denne størrelsesorden, og det er jo ganske mange milliarder, man sætter på plads her, ville det være ønskværdigt, at man havde et ordentligt beslutningsgrundlag også for alternativerne.

Jeg kan endnu mindes her for en times tid siden, hvordan den borgerlige side af Folketinget kunne bruge tid på, at man gav en bevilling til Søfartsmedicinsk Institut på 1,9 mio. kr. hvert år i en 3-års-periode, det er 6 mio. kr. Når det drejer sig om en sådan forbindelse her, siger man bare sådan, ikke noget med alternativer og ikke noget med noget som helst.

Man kan mene, at Det Radikale Venstres holdning er idiotisk, men vi synes, at sådan noget bør være til stede. Sådan er vi altså skruet sammen, det er en del af vores måde at arbejde på. Jeg må sige, at jeg synes, at 1960'erne har lært os, at det nu engang er klogt, at man faktisk ved, hvad det er, man beslutter. Nogle af dem, som var med til at træffe beslutning om Risø, nogle af dem, der var med til at træffe beslutninger om Danmarks Tekniske Højskole osv., vil, hvis de går tilbage, sige, at der ikke var noget økonomisk grundlag. Det var de mest utrolige ting, man satte i gang i 1960'erne, fordi man troede, der var penge nok. Vi har den opfattelse nu, at der ikke er penge nok. Vi har også den opfattelse, at ud over den økonomiske side er der kommet en ny dimension til, nemlig den miljømæssige side. Vi mener, at det fører til, at